

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

Εκδόσις ἑξ ἑξ ἡμέρας 22
Εκδόσις 26

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ,

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Διὰ τὰς Διατρ. τὸν στίχ. 25
Διὰ τὰ Διακριτὰ τὸν στίχ. 15
Διὰ τὰς Εἰσδηλώσεις Δραχ. 6

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ τὴν 16 Ἰουλίου 1860.

Ἄλλα τὰ ζητήματα ἐλησμονήθησαν, ὅλοι αἱ συζητήσεις κατέπαυσαν ἀπέναντι τῶν μεγάλων καὶ τρομερῶν σφαγῶν τῆς ὁποίας ὑφίστανται οἱ ἐν Συρίᾳ Χριστιανοί. Ὁ πεφωτισμένος κόσμος ὡς βλέπομεν ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς δημοσιογραφίας ἐξεπλάγη ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τούτῳ, τὰ ἀνώτερα μυστικοσυμβούλια καὶ αἱ ἀνώτεροι συνελεύσεις τῆς Εὐρώπης ἐξύπνησαν καὶ αἱ χριστιανικαὶ κυβερνήσεις σκέπτονται περὶ δραστηρίου καταπαύσεως τῶν δεινῶν, περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν δυστήνων τῆς Τουρκίας ὑπηκόων. Αἱ σφαγαὶ καὶ αἱ ὁμότητες αἱ πραττόμεναι κατὰ τῶν ἐν Συρίᾳ Χριστιανῶν εἶναι τόσο δεινὰ, ὥστε ἐμποιοῦσι φρίκην εἰς πᾶσαν καρδίαν ἔστω καὶ μὴ χριστιανικὴν, ἔστω καὶ τὴν πλέον ἀναίσθητον. Τίς δὲν ἐκπλήττεται βλέπων ὅτι ἐν Συρίᾳ οἱ θρίαμβοι τῆς βαρβαρότητος ὑπερέβησαν τὰς δεινάς ἐκεῖνας πράξεις τῶν θηριωδῶν λαῶν τὰς στιγματοζόμενας ὑπὸ τῆς ἱστορίας; Ἐχομεν εἰδήσεις ἐκ τῶν μερῶν ἐκεῖνων καθ' ἃς ἡ Δαμασκὸς πόλις μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος, ἔδρα Σατράπου καὶ ἔχουσα ὑπὲρ τὰς 180,000 ψυχῶν εἶναι θεάτρον τῶν τρομερωτέρων σφαγῶν καὶ ἀτιμώσεων. 10000 Χριστιανῶν τῆς πόλεως ταύτης κατεσφάγησαν ἐν οἷς καὶ πολλοὶ Πρόξενοι τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Αἱ ἐπακολουθήσασαι τὴν ἄλωσιν τῆς Ζάχλης σφαγαὶ τῆς Ῥασέγιας εἶναι θλιβερώταται. Τῆς Χασπέγιας οἱ Χριστιανοὶ ἐπεράσθησαν ἐν στόματι μαχαίρας ἐνώπιον τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων μὴ παρασχόντων καμμίαν βοήθειαν. 172 χωρία τῶν Μαρωνιτῶν ἐπυρπολήθησαν 5,000 ἐξ αὐτῶν ἐφονεύθησαν. Οἱ εἰς Κεσ-Ρουὰν καταφυγόντες ἐνθα ἔχει τὸν θρόνον τοῦ Μαρωνιτῆς Πατριάρχης, ὑφίστανται οἰκράς δοκιμασίας. Φοβερὸς κίνδυνος ἐπικεῖται ἐνθεν μὲν κατὰ τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, ἐνθεν δὲ κατὰ τοῦ Χαλεπίου τῆς πρωτεύουσας ταύτης πόλεως τῆς Συρίας, ἐκ τῶν κατοίκων τῆς ὁποίας οἱ 30,000 εἶναι Χριστιανοί. Μὴ νομίσωμεν δὲ ὅτι τὸ πρᾶγμα θὰ μείνῃ ἕως ἐδῶ. Γράφουσιν ἐκ τῶν μερῶν τῆς Τουρκίας ὅτι τὰ πραττόμενα εἰς τὸ Λιβάνον ὅρος δεινὰ εἶναι ἀπλὸν σύνθημα προμηνύον ἀκαταλόγιστα δεινὰ καὶ ἀκαταλόγιστους ὁδύνας. Οἱ Ἀρούσοι ἄνθρωποι ἀγνώστου καταγωγῆς, θρησκείας ἰδωλολατρικῆς καὶ Μωαμεθανικῆς, θαλασσιῶτες καὶ ὁμότεροι τῶν Τούρκων καὶ ἀσπονδοὶ μίσος πνέοντες κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ἀπεφάσισαν νὰ καταστρέψωσι τὸ χριστιανικὸν στοιχεῖον. Μετὰ τῶν Ἀρούσων ἠνώθησαν οἱ Ἀραβες καὶ οἱ Κοῦρδοι. Ὅλοι αὗτοι κυριεύοντες ἀπὸ τὴν ἰδέαν, ὅτι ἤλθεν ὁ καιρὸς καθ' ὃν ὁ χριστιανισμὸς μέλλει νὰ κατασυντρίψῃ τὰς ἀγρίας κεφαλὰς τῶν, συνώμων πρὸς ἐξόντωσιν τῶν Χριστιανῶν ἀντιπάλων τῶν.

Ἀπέναντι τῆς τοιαύτης καταστάσεως, ἀπέναντι τοσούτων φρικτῶν σκηνῶν σπαρταρῶν τὴν καρδίαν τοῦ ἀναισθητοτέρου τῶν ἀνθρώπων εἶναι πιστευτὸν ὅτι ἡ Εὐρώπη δὲν θέλει λάβει μέρος ἐνεργητικώτατον βοηθοῦσα τοὺς καταδυναστευομένους Χριστιανικοὺς λαοὺς; Ἀπειρα συγγράμματα ἐξέστράφησαν κατὰ τοὺς προγενεστέρους καὶ τοὺς ἐσχάτους χρόνους τὴν ἀσθένειαν τοῦ τουρκικοῦ κράτους.

Ἀπειροὶ ἐκθέσεις κατέδειξαν ὅτι ἐν Τουρκίᾳ τὰ ἱερώτερα δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καταπατοῦνται ὅτι ἡ ζωὴ, ἡ οἰκογένεια, ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἰδιοκτησία τῶν ἐν Τουρκίᾳ Χριστιανῶν εἶναι εἰς τὴν διάκρισιν τῶν φιληθῶν καὶ ὑπὸ ἰσχυροῦ φανατισμοῦ κατεχομένων Τούρκων. Τί μὲ ὀρεῖται ἡ ἀποκτησις ἰδιοκτησίας, ὅταν δὲν ἡμᾶς βέβαιος ὅτι ἡ οἰκία μου δὲν θὰ καταπατηθῇ, ὅτι ἡ ἀποθήκη μου δὲν θὰ διαρπαγῇ ὑπὸ Τούρκων ὠπλισμένων ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν; Τί μὲ ὀρεῖται ἡ ζωὴ, ὅταν ἡ οἰκογένειά μου ἐν μιᾷ στιγμῇ δύναται νὰ ὑποστῇ μυρίας ἀτιμώσεις, ἡ ὅταν καθ' ἣν στιγμὴν περιπατῶ, ὑπάρχει κίνδυνος μήπως ὁποσῶ μυρίας στρεβλώσεις καὶ βασάνους καὶ ἐὰν τολμῶ νὰ ἐκφράσω τὸ ἐλάχιστον παράπονον νὰ ἄγῃμαι εἰς τὴν σφαγὴν; ὁποῖαν ἀσφάλειαν ἔχω, ὅταν ἐνώπιον τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ἐν παιδίον ὀθωμανοῦ δύναται ἐν τῇ ὁδῷ νὰ με ἀρχίσῃ με πετροβολισμοὺς καὶ νὰ με κάμῃ νὰ τραπῶ εἰς φυγὴν, χωρὶς νὰ δύναμαι νὰ κάμω τὴν ἐλαχίστην κατ' αὐτοῦ ἀντίστασιν; Ἐὰν ἐλθωμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην τῶν δικαστῶν δὲν δύναμεθα εἰμὴ νὰ συνομολογήσωμεν μετὰ τοῦ «Χρόνου» τῆς Ἀγγλίας ὅτι οἱ Τούρκοι θεωροῦσι τοὺς Χριστιανούς, ὡς ὁ ἀγρονόμος τῆς Καρολίνης ἐν τῇ Ἀμερικῇ θεωρεῖ ἐνὰ Αἰθίοπα, καὶ πᾶς καθὼς Τούρκος ἀπονέμει τὸ δίκαιον ὡς ὁ ἀγρονόμος οὗτος διτάζων φίλον του, κατηγοροῦμενον ὅτι ἐκτύπησε τὸν Αἰθίοπα.

Καὶ ὅμως ἐνὸς διὰ συγγραμμάτων καὶ δι' ἐκθέσεων περιεγράφετο ἡ τοιαύτη κατάστασις τῶν ὑπηκόων τῆς Τουρκίας, ἡ Εὐρώπη εἴτε ἐξ ἀντιζηλιῶν, εἴτε ἐξ ἄλλων πολιτικῶν συμφερόντων ὁρμώμενη ἔμενεν ἀδιάφορος; σήμερον ὅμως ὅτε τὰ πράγματα ἐφθασαν εἰς τὸ ἐπακρον τῆς ἀθλιότητος, δύναμεθα ποτὲ νὰ πιστεύσωμεν ὅτι αἱ χριστιανικαὶ καὶ φιλάνθρωποι εὐρωπαϊκαὶ κυβερνήσεις θέλουσι μείνει κωφοὶ εἰς τὰ παράπονα τῆς καταδυναστευομένης ἀνθρωπότητος; Δὲν πρέπει νὰ σχηματίζωμεν τοιαύτην ἰδέαν. Ἀπεναντίας ἐκ τῶν πραγμάτων ὁρμώμενοι ἀναγγέλλομεν ὅτι στρατὸς Γαλλοαγγλικὸς ἐπεβίβασθαι εἰς τὰ πλοῖα καὶ ἀπέρχεται εἰς Συρίαν. Ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Εὐρώπης ὕψωσε φωνὴν ἰσχυρὰν ζητοῦσα νὰ κατασιγάσῃ τὴν ὁρμὴν τῶν αἱμοδόρων λύκων. Ὅσῳ καὶ ἂν θέλωσι τινὲς κυβερνήσεις τὴν διατήρησιν τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας, ὅσῳ καὶ ἂν ἀναγκάζωνται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς τῶν νὰ τρέψωσι συμπαιδείας ὑπὲρ τῶν Τούρκων, ἀκούσωσιν ὅμως μετὰ φόβου τῶν τὴν μεγάλως ἀναπτυχθεῖσαν ἐκφρασὴν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ δὲν δύναται νὰ μὴ συμμερισθῇ τῆς ἰδέας ὅτι ἡ Τουρκία εἶναι ἀνίκανος νὰ διατηρήσῃ τὴν τάξιν εἰς τὸ κράτος τῆς. Ὑπάρχει ἀρχὴ ἀνεγνωρισμένη καθ' ἣν ἕκαστον κράτος ὀφείλει νὰ διατηρῇ ἐν ἑαυτῷ τὴν τάξιν. Ἡ Τουρκία ὅμως ὡς κηρύττει ὁ Ἀγγλικὸς καὶ Γαλλικὸς τύπος μακρὰν τοῦ νὰ δύναται νὰ διατηρήσῃ τὴν τάξιν ὑποβάλλει τὴν ἀτάξιν. Κατὰ τὸν Χρόνον τῆς Ἀγγλίας ὁ τουρκικὸς στρατὸς μακρὰν τῆς Κωνσταντινουπόλεως εὐρισκόμενος ἀποθαρρύνεται εἰς τὰς διαπραττομένας σφαγὰς τῆς Συρίας ἵσταται ἀπλὸς θεατὴς τῶν συμβάντων καὶ πολλάκις ἐνθαρρύνει καὶ ὑποστηρίζει τοὺς Ἀρούσους. Τούτου οὕτως

ἔχοντος πρέπει ν' ἀφελῶσιν οἱ βάρβαροι νὰ καταβροχθίσωσι τὸν χριστιανικὸν λαόν;

Ἄλλα τὰ ἔθνη εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς συστάσεως αὐτῶν ἦσαν βάρβαρα βαρβηδὸν ὅμως ἐξημερώθησαν, τινὰ δὲ ἐξ αὐτῶν κατεστάθησαν ἑστία πολιτισμοῦ. Μόνον ἡ Τουρκία ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς μέχρι σήμερον ἀντὶ νὰ προχωρῇ ἐπὶ τὰ κρεῖττω ὑποδοχάται μᾶλλον ἀγριαινωμένη, ὁ Λόρδος Κάνινγκ καὶ οἱ ἐν Τουρκίᾳ διπλωματικοὶ πράκτορες τῆς Ἀγγλίας δὲν ἦσαν ὡς οἱ ἄλλοι πρέσβεις δημοτικοί, δὲν συναναστρέφοντο μετὰ τοῦ πλήθους, ἀλλὰ μόνον μετὰ τοῦ Σουλτάνου, τῶν ἀνωτέρων διπλωματῶν καὶ τῶν Πατριαρχῶν. Ὅποιος πληροπορίας ἠδύνατο νὰ λάβωσι παρ' αὐτῶν; ὅτι τὰ πάντα ἐν Τουρκίᾳ εἶναι λίαν καλὰ, ὅτι αὕτη βαίνει ἐπὶ τὰ κρεῖττω ἀναπτυσσομένη καὶ πολιτιζομένη. Εὐρίσκετο ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς βαρβαρότητος Τούρκος τις ὁμιλῶν Γαλλιστὴν ἢ ἑτερον μεμυτμένον τὰ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ; Τὸ τοιοῦτον ἐθεώρουν ὡς γενικὸν καὶ διεβίβασον ἐκθέσεις εὐαρέστους εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν ἥτις ἐζήτηε νὰ θέτῃ στήλας πρὸς στερέωσιν τῆς Τουρκίας. Αἱ σήμερον ὅμως γινόμεναι ἐν τῇ Τουρκίᾳ ὁμότητες ὑπέδειξαν ὅτι ὅταν ἔθνος τι ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπισθοβατῇ, ὅλοι αἱ ξέναι ὑποστηρίζεις ἀποβαίνουν μάταιαι. Ἀφ' ἧς ἐποχῆς αἱ δυνάμεις ἐβουλεύθησαν νὰ εἰσάξωσι τὴν Τουρκίαν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν οἰκογένειαν, ἀφ' ἧς ἐποχῆς προεκκηρύχθη τὸ Χάτι-χουμαγιούμ τὸ ὁποῖον ἔμεινε καὶ θὰ μείνῃ πάντοτε γράμμα νεκρὸν, οἱ Τούρκοι ἐγένοντο ἀγριώτεροι καὶ θηριωδέστεροι. Διότι ἡ θρησκεία τῶν Τούρκων, τὸ Κοράνιον, ἀντὶ νὰ ἔχη ἠθικὸν χαρακτῆρα εἶναι πλήρες ὕλισμου διδάσκον τὰς κατακτήσεις καὶ τὸν ἀποχωρισμὸν τῶν Τούρκων ἀπὸ πάντων τῶν χριστιανικῶν λαῶν.

Πᾶς Χριστιανὸς ὀνομάζεται παρ' αὐτῶν ἄπιστος. Πῶς λοιπὸν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρωσι νὰ ἐξισωθῶσι με τοὺς Χριστιανούς; Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐφηρμόζετο ἡ ἰσοπολιτεία, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐξισοῦντο κατὰ τὰ δικαιώματα οἱ Τούρκοι μετὰ τῶν Χριστιανῶν, οἱ πρῶτοι χαῖνοι, ἄνδρες καὶ στασίμοι, ἠθέλον ὑποκύψει εἰς τοὺς δευτέρους εὐσεβεῖς, δραστηριοὺς καὶ μεγαλεπιδόλους. Ἐβλάψε λοιπὸν μεγάλως ἡ εἰς τοὺς Τούρκους ἐμβληθεῖσα ἰδέα τοῦ Χάτι-Χουμαγιούμ. Φίνεται ὅτι ἡ ἀπελπισία καὶ ὁ ἄκρος φανατισμὸς παρέσυραν τοὺς Τούρκους εἰς τὸ νὰ κάμωσι τὴν ἐξῆς σκέψιν. «Αἱ Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις ἐνεκεν τῆς μετ' ἀλλήλων ἀντιζηλιᾶς καὶ τῶν πολιτικῶν αὐτῶν συμφερόντων, θέλουσι τὴν διατήρησιν τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας. Εἴμεθα λοιπὸν στερεοὶ εἰς τὸ κράτος μας. Ἐν μόνον ἐζήτησαν τὸ νὰ μᾶς ἐπιβάλλωσι τὴν ἰσοπολιτείαν, θέλουσι νὰ καταστρέψωσι διὰ τοῦ Εὐαγγελίου τὸ Κοράνιον. Ἀς πράξωμεν λοιπὸν τὰς μεγαλητέρας ὁμότητας κατὰ τῶν προκαλεσάντων τὴν ἰσοπολιτείαν χριστιανῶν, ἃς σφάζομεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἐνός ἕως εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ κράτους μας, καὶ οὕτω θέλομεν ἀπαλλάχθῃ τῆς ἀπεκρίους ἰσοπολιτείας! ὦ πόσον φρικτὴ ἰδέα πλήρης φανατισμοῦ ἀπελπισίας καὶ θηριωδίας! Καὶ λοιπὸν θέλομεν μένει κωφοὶ εἰς ταῦτα τὰς ὁληθρὶκας σκέψεις;

Μεγάλαν ἐντύπωσιν μὲν ἐπροξήνησεν ὁ Εὐρώ

παλκός τύπος δστις ακούων την φωνήν της φιλαν-
θρωπίας και του Χριστιανισμού κατεκεραύνωσε την
χώραν εν η πράττονται τὰ άσχηστα των δεινών,
Μία σπουδαία εφημερίς της 'Αγγλίας, ητις μεγάλως
επενεργεί επί της κοινής γνώμης, «ό Χρόνος» διη-
γούμενος τὰ συμβάντα της Συρίας, εκφωνεί εν τή
απελπισία αυτού τὰ εξής. «Ίδού όποιαν Αυτοκρα-
τορίαν ημεεις οι 'Αγγλοι ύπεστηρίζωμεν. Ήπεχρεώ-
θημεν νά ύποστηρίζωμεν τον άγενέστερον δεσποτι-
σμόν (την Τουρκίαν), διά ν' απαλλαχθώμεν του ισ-
χυρωτέρου δεσποτισμού (της 'Ρωσσίας). Ή Τουρκία
άρχων εις την 'Αρκτον διότι ζηλεύομεν την 'Ρω-
σίαν, και εις την μεσημβρίαν διότι ζηλεύομεν την
Γαλλίαν. Πρέπει όμως ν' ακούσωμεν τὰ δίκαια της
άνθρωπότητος.» Προσθέτομεν και ημεεις εις του
Χρόνου τὰ ρήματα ότι ηλθε πλέον ό καιρός καθ' όν
πρέπει νά δοθῇ εν τέρμα εις μίαν ανώμαλον κατά-
στασιν επί μάλλον άγριεύουσαν και επί μάλλον ά-
πεκθεστέραν γινομένην. Ήλθεν ό καιρός καθ' όν η
Ευρώπη πρέπει ν' ακούσῃ την φωνήν της δικαιοσύ-
νης της φιλανθρωπίας και του Χριστιανισμού, κατά
τὰ δόγματα των όποιων όλοι οι άνθρωποι είμεθα
άδελφοί, όλοι πρέπει νά συντρέχωμεν τό κατά δύνα-
μιν εις του άλλου την ευδαιμονίαν, όλοι νά κατα-
κεραυνωδωλώμεν πᾶσαν κατάστασιν τείνουσαν εις
πό νά καταστρέψῃ την κοινήν τάξιν, την αἰρήνην
και τον πολιτισμόν. Αφοῦ εν 'Ιταλία εύρισκομένη
εις ούχι τόσον επαχθῇ κατάστασιν διεσαλπίσθη ή
ελευθερία και ή ενότης του έθνους δεν πρέπει κατά
μείζονα λόγον ν' άπονεμθώσι τὰ δικαιώματα ταῦτα
εις τὰς χώρας τὰς όποιās καταμιστίζων ή άγριότης
και αίτινες είναι θέατρον συμβάντων υπερβαινουσών
πᾶν όριον; 40 χρόνους εύρίσκεται ή Ευρώπη εις τό
δίλημμα. εκ των προκλήτων όμως βλέπομεν ότι
σήμερον θεωρησῇ τὰ εν Συρίᾳ συμβάντα ως μίαν
προσβολήν του πολιτισμού, πρακτομένην εις εποχήν
καθ' ήν διεσαλπίσθησαν ή ελευθερία και ή φιλαν-
θρωπία και ως άφετηρίαν μελλουσών πράξεων σπου-
δαίων και μεγάλων.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ίσως από τινας θέλομεν νομισθῇ υπερβολικοί,
διότι τοσοῦτον ζωηρῶς εξεικονίζομεν την έλευσιν
και την αναχώρησιν των 'Ελληνικών 'Ατμοπλοίων.
Ίσως θα μάς εἴπωσι φανατικούς διότι αὐτὰ και
μόνα επαινούμεν και διά την κομψότητα αὐτῶν και
διά την ταχύτητα. ἀλλ' όταν οι σκεπτικοί οὔτοι εν-
θυμηθώσιν, ότι τό φύσει ναυτικόν της 'Ελλάδος
έθνος δεν είχε μέχρι πρό δύο ετών 'Ατμόπλοια. αὐ-
τό τό έθνος του όποιου τὰ πλοία και εν καιρῷ του
μεγάλου κατακλυσμοῦ των άγρίων εκείνων 'Αλγερι-
νῶν διέσχίζον τὰς θαλάσσας της 'Αφρικῆς και του
άχανους ώκεανῷ επιδεικνύοντα δυστυχῶς τότε την
ερυθράν του Μωάμεθ σημαίν. όταν αναλογισθώσιν
ότι ή 'Ελλάς έκαμε τεράστια βήματα προόδου εις
όλα τὰ άλλα έργα και μόνον εις την 'Ατμοπλοίαν
έμενε πάντῃ ακίνητος, τότε πιστεύομεν ότι θέλουσι
μάς συγχωρήσῃ και δεν θέλουσι μάς εἶπει φανατικούς.

Ο «Βασιλεύς 'Οθων»! ηκούετις την προίαν
της παρελθούσης Πέμπτης από τὰ στόματα όλων
των πολιτῶν και ό μη γινώσκων ενόμιζεν, ότι ό τρι-
σεβάστος ήμῶν Βασιλεύς ηλθεν εις την πόλιν αὐ-
τήν του 'Ερμού. όχι, ό «Βασιλεύς 'Οθων» είναι τό
νέον 'Ατμόπλοιν τό όποιον διά τό εξωτερικόν αὐτοῦ
σχῆμα, κομψόν όσον δέδοται εις τιαύτης χωρητικό-
τητος 'Ατμόπλοια, εφήλκυσε την προσοχήν όλων των
ήμετέρων συμπολιτῶν και ό λόγος μέχρις έσπέρας
υπήρχε περί του 'Ελληνικοῦ αὐτοῦ σκάφους και περί
της εσωτερικῆς κομψότητος του. αληθῶς τό σκά-
φος αὐτό έπρεπε νά κοσμηθῇ με τό όνομα του Σ.
ήμῶν Βασιλέως και με την προτομήν του, είναι
τιφόντι Βασιλικόν.

Τό 'Ατμόπλοιν αὐτό διέτρεξε δώδεκα μίλια κα-
νονικά κατά πᾶσαν ώραν, ει και φέρον βχυρὸ φορ-
τίον σιδήρου. Ή πρώτη αὐτοῦ αἰθούσα είναι
όντως μεγαλοπρεπιστάτη. εν τή αἰθούσῃ ταῦτη υ-
πάρχουσι 48 δωμάτια εύρύχωρα έκαστον των όποι-
ων έχει τό ανακλιντρον αὐτοῦ και όλα τὰ πρόσ χρῆ-
σιν ενός επιβάτου της καλλιτέρας περιοπῆς. Ήν τή
αὐτῇ αἰθούσῃ παρατηρεῖ τις τὰς αξιολόγους κατα-
σκευας και την ευρετάτην αἰθούσαν του πλοίου δια

πολλῆς συγκινήσεως. αἱ διά τὰς κυρίως θέσεις έχου-
σιν ιδιαίτεραν άνάπαυσιν και χωριστήν τινά αἰθού-
σαν. Τὰ έπιπλα και σκεῦῃ του πλοίου τούτου είναι
μετά των πολεμικῶν πλοίων. Ήν τή αὐτῇ αἰθούσῃ
πρός τούτοις παρατηρεῖ τις και τέσσαρας αξιολόγους
εἰκόνας παριστώσας τὰς αλεινάς 'Αθήνας με την δ-
ψιν των άνακτόρων, τό Βυζάντιον, τό Μόναχον
και τό Λονδίνον.

Ή μηχανή του 'Ατμοπλοίου τούτου είναι μία εκ
των μάλλον ισχυρῶν και μία των απλουστέρων της
τελευταίας άγγλικῆς εφευρέσεως. Ή δευτέρα θέσις
είναι ωςαύτως καλή και σχεδόν μικρόν διαφέρουσα
της πρώτης, ή άνάπαυσις και εύρυχωρία έσεται
πάντες ή αὐτῇ πρόσ την πρώτην θέσιν. Εἴθε ή ε-
υνοφελῆς αὐτῇ επιχείρησις ευδοκῶθῃ σύμφωνα με
τὰς ύπερ αὐτῆς προσπάθειάς και του Διοικητικοῦ
Συμβουλίου ως και των έξω όμογενῶν και ήμῶν
των έσω 'Ελλήνων οἵτινες βλέποντες τὰ 'Ατμό-
πλοια ταῦτα αισθανόμεθα, ότι ζῶμεν και κινούμεθα
μεταξύ του μεγάλου και εξευγενισμένου της δύσεως
κόσμου.

Μεγάλως συνεκινήθησαν οι επί φιλανθρωπία και συν-
τριβῇ καρδίας φημιζόμενοι κάτοικοι της πόλεως μας βλέ-
ποντες τους εκ Συρίας καταφυγόντας ένταῦθα χριστιανούς
άδελφούς μας. επί τῷ σκοπῷ του ν' άποφύγῃσιν την μα-
νίαν των Δρουτων και των ενωθέντων με αὐτοὺς Τούρκων
οἵτινες διετάραξαν τοσοῦτον άπανθρώπως την κοινήν τά-
ξιν της χώρας εκείνης. Τίς δύναται νά μείνῃ ανάλητος
εις την θέαν ανθρώπων οἵτινες άρῃσαν οι μὲν τὰς συζύ-
γους των, οι δὲ τὰ τέκνα των, οι δὲ τους γονεῖς των
και περιφέρονται εις τὰς όδους και συνοικίας μας ζητοῦν-
τας άσυλον; Ή Ερμούπολις ητις άλλοτε παρέσχε το-
σαῦτα βοηθήματα και τοσαύτην περίθαλψιν εις τους έξ
Αυστρίας και άλλαχόθεν καταφυγόντας εις αὐτήν οὐγ-
γρους, Ιταλούς και άλλους πρόσφυγας, θεωρῶσιν ότι εἶ-
ναι καθήκον άπαράτῃτον και όφειλόμενον νά καταβληθῇ
πᾶσα προσπάθεια εις τό νά βοηθῶσιν και περιποιηθώσιν
υπό πᾶσαν έποψιν οι άδελφοί μας οὔτοι οι νῦν μὲν γε-
γυμνωμένοι, έστερημένοι της οικογενείας των και αξί-
οι έλέους, πρότερον δὲ εύποροι και καλῶς εγκατεστημένοι
οικογενειάρχαι. Επιτροπή συγκειμένη εκ των Κ. Κ. Νο-
μάρχου Κυκλάδων Σ. Ρωσέτου, Δημάρχου Ερμούπολεως
Α. Δαμαλά και δύο εκ των ιερέων της πόλεως άσθενού-
ντος του Σεβαστοῦ ήμῶν Μητροπολίτου ήρξατο χθις του
έργου αὐτῆς ζητοῦσα την συνδρομήν των συμπολιτῶν μας
οἵτινες πλήρεις φιλανθρωπίας συμπαιθεῖς και γεναιότητος
προσένηγον άχρι τουδε ύπερ τὰς τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν
έπευχόμενοι εκ βάθους καρδίας την κατάπαυσιν των έμ-
ποισιῶν φρίκην δεινῶν των. Τὰ όνόματα και τὰ ποσά
των συνεισενεγκόντων δημοσιεύομεν κατωτέρω επιφι-
λαττόμενοι εις τό προσεχές φύλλον νά δημοσιεῶμεν
και τὰ όνόματα των μελλοντων νά συνεισφέρωσι κατά
τὰς προσεχέας ήμέρας καθ' ής θέλει εξακολουθήσῃ τό φι-
λάνθρωπον έργον της ή άνω ρηθείθα επιτροπῆς.

Ο Μητροπολίτ. Σύρου και Τήνου Δανιήλ	Δραχ.	100
Σακράτος Ρωσέτος		25
Αμβρόσιος Δακλᾶς		200
Σταμάτιος Κ. Πρώιος		200
Πέτρος Ράλλης		150
Ιωάννης Ροδοκανάκης		100
Δημήτριος Βαριαδάκης		150
Αθ. Λαδόπουλος και υἱός		50
Ρωσσικόν Πρακτορεῖον		50
Ιωάννης Σ Ζέρβας		20
J Haechich		20
Α Γρέζος		20
Αθην Βουστινάς και υἱός		50
Didiers		20
Αδελφοί Κλίβε		50
Σ. Κοντός		25
Ν. Βικέλλος		60
Α. Κορέσης		100
Αμβρ. Θ. Ράλλης		50
Κωνστ. Πάγκλος		50
Σ. Ι Πρώιος		100
Δημήτριος Παππαδάκης		50
Ζ. Νεγρεπόντας		100
Αδελφοί Ψύχ		100
Δημήτριος Λέστος		50
Δι' Α. Ν Μεταξᾶν Α. Ισμιρλήν		100
Γ. Κ. Ράλλ.		30
Ανδρέας Ναύτης		50
Παναγιώτης Καλουτάς		50
Ν. Γιαγτζής και Ηλ. Κεχαγιᾶς		100
Διά τό κατάστημα ή Ένωσις των Ψαριζιῶν		100
Νικόλαος Κ. Παππανικολᾶς		50
Άλεξ. Δομεστίνης		50
Ιω. Μ. Φραντζόζας		20

Ιωάννης Μ. Φραντζόζας	δρ.	20
N. Βαρβαρέσος		25
Χαράλαμπος Κουνινός		20
Άλέξανδρος Μπαμπαγιώτης		150
Γ. Φραντζίδης		25
Εμμ. Χ. Αδάμ		25
Βασίλειος Παππαδάκης		20
Μ. Σ. Γαλάτης		30
Α. Ευμορρόπουλος		100

— Την παρελθούσαν Πέμπτην ήρξαντο αἱ θερμαί εξα-
τάσεις του υπό του Κ. Εμμανουήλ Μαγκάκη διευθυ-
νόμενου Παρθενοτροφείου Ερμούπολεως. παρήσαν δὲ εις αὐ-
τὰς ό Κ. Νομάρχης Κυκλάδων ό Δημάρχος Ερμούπολεως,
ή εξέταστική επιτροπή αἱ Δικαστικά 'Αρχαί και πολλοί εκ
των φιλομούσων πολιτῶν και συγγενεῖς των μαθητῶν.
Μετά την άπαγγελίαν λογιδρίου τινός εκφωνηθέντος ύπ' ενός
των καθηγητῶν του εκπαιδευτηρίου τούτου Κ. Β. Αθηνάδου,
άντικείμενον έχοντος γενικῶς μὲν την εκπαίδευσιν παντός
ανθρώπου, ιδιαίτερον δὲ την μόρφωσιν του γυναικείου φύ-
λου έξ οἱ μεγάλην την ώφέλειαν λαμβάνει ή όλη κοι-
νωνία, εξητάσθησαν της άνωτέρας τάξεως μαθήτριάι
επιδειξάμεναι αρκετήν πρόοδον περί τε τῆς διδασχέντα
αὐταῖς μαθήματα και την εύγενή των Γάλλων γλώσσαν
ούχ' ήττον δὲ και περί τὰ χειροτεχνήματα άτινα λίαν
τεχνήντως κατασκευασμένα προσήνεγκον. Τωόντι εύστό-
χως απήντων εις τε τὰς ερωτήσεις των Καθηγητῶν και
της εξέταστικῆς επιτροπῆς και κατεδείξαν ότι σιμὰ των
γνώσεων έχουσι και σεμιοπρέπειαν και ανάπτυξιν ίδεῖν
και επιτηδεύοντα του μεταδίδειν καταλλήλως τὰς ιδέας
των εις τους άλλους. Τί άλλο παρά ταῦτα τὰ προσόντα
άπαράτῃτοι τὰς συνετάς μητέρας οικογενειῶν απήλαγγί-
νας πάσης δεισιδαιμονίας και άδυναμίας, τὰς εύστόχως
διδασκαλίστας και τὰς χριστιανικῶς και λίαν νοητικῶς
μεμορφωμένας νεάνιδας. Ελπίτοντες ταῦτα δεν δύνασθαι
ή ν' άπονεύωμεν τον προσήκοντα επαινον εις τον διευ-
θυντήν του μνησθέντος εκπαιδευτηρίου Κ. Εμμ. Μαγκά-
κη και εις τους καθηγητάς και διδασκάλους εις οὓς όρεί-
λεται ή επίτευξις του άνωτέρω αποτελέσματος. Εἰ τιδή
μεγάλως ενδιαφέρεται ή κοινωνία εις τὰ της εκπαίδευσ-
ως, επισυλλαττόμεθα νά κάμωμεν εις έν των προσεχόντων
των ήμεριδῶν μας γενικήν έκθεσιν περί των εξετά-
σεων πάντων των εκπαιδευτικῶν της πόλεως μας κα-
ταστημάτων από του άνωτάτου μέχρι του κατωτάτου
και νά καταδείξωμεν όποιους καρπούς έκαστον έξ αὐτῶν
παρήγαγε, όποια τὰ πλεονεκτήματα και αἱ έλλείψεις το-
κάστου, ποῖα τὰ μέσα δι' όν αὐταί δύνανται ν' αναπλη-
ρωθῶσι και ποῖος ό σκοπός της τε κατωτέρας και μι-
σθίας εκπαίδευσως.

I. II.

—Διά Τηλεγραφικῆς ειδήσεως μαθίνομεν ότι 10,000
χιλιάδες Γαλλικός στρατός και 10,000 Αγγλικός έπι-
βιβάσθησαν εις τὰ πλοία και άπέρχονται εις Συρίαν διά
νά κάμωσι μίαν εκ των φιλανθρωποτέρων επεμβάσεων
δὲ αναφέρει ή ιστορία πὸς κατάπαυσιν των φρικῶδων
και έλεινῶν σφαγῶν αίτινες γίνονται εις τον τόπον τούτον.

— Κατά την συνεδρίσιν της 28/10 Ιουλίου εν τή 'Αγ-
γλικῇ βουλῇ εγένετο αξιολόγος συζήτησις περί των σφα-
γῶν της Συρίας.

Ο Λόρδος Ράδκλιφ επηρώτησε τον αντιπροσωπεύοντα
τό ύπουργεῖον των έξωτερικῶν Κ. Βουδάους έν έπιθυ-
μιοῦνται αἱ εν Συρία γινόμεναι σφαγαί, και εάν ή 'Αγ-
γλία μόνη και άφ' έαυτῆς, ή τή συνενοήσει των άλλων
δυνάμεων έλαβε μέτρα πὸς υπεράσπισιν των χριστιανῶν
και ποῖα είναι τα μέτρα ταῦτα.

Η περίληψις της απαντήσεως του Λόρδου Βουδάους
αντιπροσωπεύοντος εν τή άνω βουλῇ τό επί των εξετα-
ρικῶν ύπουργεῖον είναι ή εξής.

« Μετά λύτης όφείλω νά επιβεβαιώσω τὰς εν Συρία
φρικώδεις και έλεινῶς σφαγὰς. οι κυριώτεροι τόποι εν
οἷς διεπράχθησαν τὰ κακουργήματα ταῦτα είναι ή Χα-
πέγια και ή Ζάχλη εις Χασπέγαν οι χριστιανοί εσφαγ-
σαν επί παρουσία του Τουρκικῶν στρατευμάτων άτινα
διετέλεσαν εν τελείᾳ άπραξίᾳ. ό τόπος διάκειται εις
άπείρηραπτον άταξίαν και τρόμον. αἱ Τουρκικάί άρχαί
είναι λίαν αξιόμειμπτοι διότι δεν κατέβαλον καμμίαν
προσπάθειαν πὸς άναστολήν των παρεκτροπῶν. τα όθω-
μανικά στρατεύματα εύρίσκοντο εις τὰ περίξ της Ζάχλης
αλλά δεν εκινήθησαν οὐδὲ έβοήθησαν τους Χριστιανούς
ή μόνη δικαιολογία των Όθωμανικῶν, άρχῶν είναι
ή άδυναμία των, άλλως τε ή εξουσία της πόλεως ή
κυβέρνησις άρα έμαθε τὰς ταραχὰς της Συρίας διά τῆς
τόν Ναύαρχον Μαρτίνον ν' απέλθῃ με στόλον εις τὰς
ράλια της Συρίας και νά προστατεύσῃ τὰ συμπαρόντα
των Άγγλων υπηκόων. Η Κυβέρνησις διαπραγματεύεται
μετά της Τουρκίας, Ρωσσίας, Πρωσσίας, Αυστρίας και Γαλ-
λίας περί παραδοχῆς των άναγκαιων μέτρων. όλαί αἱ δὲ
νῆμεις ενεκα λόγων φιλανθρωπίας ενδιαφέρονται νά θέσω-
σι πέρας εις τὰς παρεκτροπὰς ταύτας. Η έλεεινή κατα-
στασις των Χριστιανῶν άπαιτεῖ πᾶσαν σκέψιν, 20,000
χιλιάδες γυναῖκες και παιδιὰ πλανῶνται εις τὰς
άνευ προστασίας και τροχῆς εκτ. θαμνέναι εις τήν δι' αὐτῶν

των μακρινών Δρούσων, και πολιτικῶς ἀπαυτεῖται τα-
χὴν θεραπεία, διότι εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἡ ἐξουσία τοῦ
Σουλτάνου εἶναι πολὺ ἀσθενής.

— Μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως ἀναγγέλλομεν ὅτι
εἰς τὰ ἀξιοθρήνητα συμβάντα τῆς Συρίας ὁ ἐν Βηρυτῶν
ἀξιότιμος Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος Κ. Νικόλαος Κανάρης
αἰετὶς υἱὸς τοῦ καταπληξάντος τὸν κόσμον κατὰ τὸν ἱερὸν
ἀγῶνα ναυάρχου Κωνσταντίνου Κανάρη ἐπεδείξατο θαυ-
μασίην ἀξιοπρέπειαν καὶ γενναϊότητα. Ἐσωσε πολλὰς οἰ-
κονομίας καταφυγούσας εἰς τὸ Προξενεῖον, περιέθαλψε
πολλοὺς ἐνθὺν κάκειθεν πλανωμένους καὶ ἐπροστάτευσε
ἀποστασιατικῶς πολλοὺς ζητήσαντας δι' ἀναφορῶν τῶν
τῆν προστασίαν τοῦ. Ὁ Κύριος Φραγκίσκος Λενορμάν ἐν
τῇ ἀξιολογῇ ἐκθέσει τοῦ περὶ τῶν φρικτῶν σφαγῶν τῆς
Συρίας ἀναφέρει τὰ καθεκαστα τῶν ἔργων τοῦ Κ. Νικολά-
ου Κανάρη. Ἡ Α. Μ. ὁ Σ. Βασιλεὺς ἐκτιμῶν τὰς πράξεις
αὐτοῦ ἀπένευκεν αὐτῷ τὸν χρυσὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος.
Πᾶσαν συγκινεῖται ἐπὶ τὰ κρείττω ἡ καρδίᾳ ἡμῶν ὅταν
βλέπωμεν τοὺς ἐξωτερικοὺς λειτουργοὺς μας διατηροῦντας
τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους
καὶ ἀισθανομένους ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐκπλήρωσις
τοῦ καθήκοντος εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις καὶ εἰς αὐτὰς
ἀποκτῶν τὰς πλέον ἐπικινδύνους! Τὸ παράδειγμα ἔχει με-
γίστην ἰσχύϊ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Εἶθε καὶ οἱ ἄλλοι Πρόξενoi
να ἐπραττοῦν τοιαύτας πράξεις τεινούσας εἰς ὅλας γενικὸν
σκοπὸν, εἰς δόξαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος. Ἡ θέλωμεν
νομίσει παράδειγμα καθήκοντος ἐὰν δὲν προσεθέταμεν τὰς
λέξεις ταύτας εἰς ὅσα περὶ τῆς μνησθείσης πράξεως τοῦ
Κ. Κανάρη ἐγράφησαν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς ἐφημερίδι.

— Κατὰ τὸν Ἀγγλικὸν Χρόνον θέλει ἀκουσθῇ μετ' ἐνθου-
σίας ἡ ἐπεμβάσις τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας εἰς
τα φρικτὰς σφαγὰς τῆς Συρίας. Δυνάμεθα ἡμεῖς, εἰ
οἱ ζητούντες πανταχοῦ τῆς γῆς νὰ εὐρωμεν πράγμα-
τα ἄξια φυλανθρωπίας καὶ χορηγοῦντες τὴν συμπάθειαν ἡ-
μῶν εἰς τοὺς Ἰταλοὺς, Οὐγγροὺς Μαυριτανούς καὶ Παρίας,
δυνάμεθα νὰ διατελώμεν ἀνάλητοι ἐπὶ τῆς τύχης μυριά-
δων ψυχῶν αἵτινες προσδεύονται τὴν θρησκείαν μας καὶ
ἀπ' αἰώνων μένουσιν εἰς αὐτὴν πιστοὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ
κατακαλιπμοῦ τῆς βαρβαρότητος; Ἡ ἐνοχὸς ἀμέλεια, εἰς-
κολοῦθε, ὅ ἵνα μὴ εἴπομεν χειρότερόν τι τῶν Τουρκικῶν
ἔργων, ἐνεθάρρυνε πρὸς ἐκτελεσὶν πράξεων αἵτινες θὰ ἔ-
διδον εἰς τὰ χριστιανικὰ ἔθνη πᾶν δικαίον νὰ κηρύξωσι
τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην ὡς ἐκπυτον, καὶ ν' ἀποκαταστή-
σωσιν ἐν αὐτῇ ἀξιώτητες κυβερνήσεις. Εἰς τὴν πολιτικὴν
τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἐν τῇ Ἀνατολῇ δὲν ἐφάνηκεν φρόνιμοι,
οὔτε συνετοί. Ναί, μᾶς ὑπερβαίνει ἡ πολιτικὴ ἡμῶν νὰ
ὑποστηρίζωμεν τὴν Τουρκικὴν Ἀυτοκρατορίαν, ἀλλὰ πρέπει
νὰ ὑποστηρίζωμεν αὐτὴν διὰ τοῦ Χριστιανικοῦ στοιχείου
τὸ ὁποῖον προῦριται ν' ἀποκτήσῃ ἐντὸς ὀλίγου καιροῦ
τὴν ὑπερρίχιν. . . Ὁφείλομεν νὰ ἐπιμενώμεν εἰς τὸ ν' ἀ-
ναγνωρίσωσι τὰ δικαιώματα τῶν Χριστιανῶν καὶ νὰ
προστατευθῶσι πανταχοῦ ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἰδιοκτησία των.
Πρέπει νὰ φοβίσωμεν τοὺς Τούρκους καὶ νὰ τακτοποιήσω-
μεν αὐτοὺς, ἀφοῦ μόνοι των δὲν εἶναι ἄξιοι νὰ τακτο-
κιοῦνται.

— Διὰ τοῦ χθὲς ἀφιχθέντος ἐνταῦθα ἐκ Κωνσταντι-
νουπόλεως Ἑλληνικοῦ Ἀτμοπλοίου ἡ α' Ὀμόνοια ἐμά-
θωμεν ἐξ' ἐπιστολῶν καὶ παρ' ἐπιβατῶν ὅτι οἱ ἐκεῖ ὄθω-
μανοι ἔχουσι μέγαν ἐρεθισμόν κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Εἰς
ἐνὸς ὄθωμανοῦ τὴν οἰκίαν εὐρέθησαν ὅπλα, καὶ πυρίτις.
Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις διέταξε νὰ ἐπαγρυπνῶσιν οἱ
στρατιῶται τὴν φοβούμενην ἵσως συνωμοσίαν τινά.

— Ὁ ἐν Ἀθήναις πρέσβης τῆς Ρωσσίας ἐφθασεν ἐν-
ταῦθα σήμερον διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου.

Ὁ ἀδελφὸς Ρουσσὸς, προϊστάμενος τῶν ἐν Συρίᾳ ἰησοῦ-
τῶν, ἐπιστέλλει εἰς τὰς Γαλλικὰς ἐφημερίδας τὴν ἐπομέ-
νην τραγικὴν ἐκθεσιν, εἰς συμπλήρωσιν προηγουμένης τινος
ἐπιστολῆς τοῦ ἦν εἶχομεν μεταφέρει καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ προ-
λαβόντι φύλλῳ τῆς «Ἡμέρας». Ἰδοὺ αὕτη.

Οἱ νεκροὶ μένουσι πάντοτε ἄτακτοι, καὶ γίνονται βρά-
τῶν σκύλων. Οἱ Τούρκοι ἐπιχειροῦντες εἰς τοῦτο, λέγουσιν,
εἰδοὺ οἱ σκύλοι αὐτοὶ οἱ χριστιανοὶ καὶ οἱ ἱερεῖς των, δὲν
εἶναι φυσικὸν πρᾶγμα νὰ τοὺς κατατρώγουσι καὶ νὰ πα-
χύνωνται ἐξ αὐτῶν οἱ σκύλοι οἱ ὁμοιοὶ των; Ὁ Μετὰ λύ-
πης βαθεῖας ἐκείθεν τῆς πόλεως, εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ
τῶν πυλῶν αὐτῆς, ἐμελλε νὰ καταφθῇ, ὡς καὶ τὰ
ἄλλα πτώματα. Τὸ Σάββατον, 28/9 ἰουλίου, ἐξήγησα
παρὰ τοῦ Γάλλου προξένου τρεῖς Γενιτσαροὺς καὶ δύο νε-
κροθάπτας ἵνα, τῇ συνοδίᾳ αὐτῶν, ἀπέλθω ἐγὼ αὐτοὺς εἰς
ἐνταφιασμὸν τοῦ νεκροῦ. Ὁ πρόξενος δὲν ἤθελε νὰ με-
ἀφίστη, ἐνεκα τοῦ κινδύνου τὸν ὁποῖον ὄφειλον νὰ δια-
τρέψω ἀλλὰ μετ' ἀλλεπαλλήλους παρκαλίσεις κατάρθωσα
νὰ λάβω τὴν ἀδειαν.

Οἱ χριστιανοὶ, βλέποντες ἡμᾶς ἐξερρομένους, κατελή-
φθησαν ὑπὸ τρόμου, ἐπειδὴ ἐγίνωσκον ὅτι μετὰ τῶν Γε-
νιτσαρῶν δὲν ἦν εἰς πλεοντεράν ἀσφάλειαν ἢ μετὰ τῶν
Δρούσων. Μετὰ δέκα λεπτά, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Τύρου, εἶ-
δομεν ἕνα ἱερέα τοῦ ὁποῖου τὸ σῶμα ἦτο εἰς σῆψιν, τὰ
ὁ ἐντόχῃ καὶ τὰ σκέλη καταφραγμένα τὸν ἐθάψαμεν.
Εἰς πλείονα εὐρωμεν τὸν σκελετὸν ἐνθὺς ὀδωδικοῦ πα-

δίου, ἐξ ὁλοκλήρου στεγνόμενου τῆς σαρκὸς τοῦ ἐθάψαμεν
καὶ αὐτό.

Μία ὄθωμανὶς μᾶς ἔφερε, μετ' ἐνθουσίαν, εἰς τόπον ἔθ-
κεῖντο ἀποσυνθεμένα τὰ πτώματα τριῶν δυστυχῶν ἱε-
ρέων, ἀποπνεύοντα μισμῶδὴ ὁσμὴν. Τὰ λείψανα αὐτῶν
ἦσαν ἡμικαταφραγμένα τὰ ἐθέσαντες εἰς τὸν αὐτὸν τάφον.
Ἐνθὺ δὲ ἐκοπτα ἕνα θάμνον, ἵνα θέσω αὐτὸν ἐπὶ τῶν τά-
φων, ὅφρις τις εὐμεγέθης ἐγύθη κατ' ἐμοῦ. Δι' ἀλλεπαλ-
λήλων πελεκημάτων κατάρθωσα ἐπὶ τέλους νὰ τὸν κατα-
θάλω. Μετὰ τῆς αὐτῆς δὲ μερίμνης ἐνεταφιάσαμεν ἕτερα
πέντε ἢ ἑξ πτώματα τὰ ὁποῖα εἶχομεν ἀνακαλύψει.

Φθῶσαντες εἰς τὸν τόπον ἐνθα ὁ μέγας βικάριος Κ.
Βουτρός εἶχε τιμηθῇ εἰς τέσσαρα τεμάχια, εὐρωμεν μόνον
τὴν κεφαλὴν τοῦ. Τὰ λείψανα τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς ἀδελ-
φῆς του, οἵτινες ἐθανατώθησαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου, εἶχον
διασκορπισθῇ καὶ καταθρῶθῃ. Εὐρωμεν μόνον εἰς ἕν μέρος
θυσιασμένους δώδεκα ἱερεῖς καὶ πέντε χριστιανούς, τῶν
ὁποῖων τὰ πτώματα ἦσαν, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀφίσεώς
μας, βορὰ πολυαριθμῶν σκύλων. Μετὰ βίας ἐδιώξαμεν τὰ
ζῶα ταῦτα καὶ ἐκθῆναι τὰ λείψανα.

Ὁ ἥλιος ἦτο ἐν δύσει· ἔδει νὰ ἐπανεέλθωμεν εἰς τὴν πό-
λιν. Ἡμῖν ἐξήντηλμένος ἐκ τοῦ καμάτου καὶ ὡς εἶπεν ὁ π-
λητρησιασμένος ἐκ τῆς φρικτῶδους ὁσμῆς τῶν πτωμάτων.
Οἱ χριστιανοὶ ἠσθάνοντο πηλὸς περὶ τῆς τύχης μας,
οὔδεις ὁμῶς ἐτόλμας νὰ ἐξέλθῃ εἰς συνάντησίν μας. Τὸ
θερμόμετρον δεικνύει ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα βαθμούς ἐν τῇ
σκιᾷ πανταχοῦ κείνται ἀταραχὰ πτώματα ἀναδιδόντα λοι-
μικὴν ἀποφοράν. Ἡθελῶσα τὴν ἐπαύριον νὰ ἐξέλθω τῆς
πόλεως ὅπως ἐξακολούθω τὴν φιλόφρονον ἀποστολήν
μου· ἀλλ' ὁ πρόξενος μετ' ἐμποδισμοῦ, τόσον μέγας εἶναι κιν-
δυνός!

Ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τῆς ἡμέρας ἀτενίζομεν εἰς τὸ πέ-
λγος μήπως καὶ ἴδωμεν κἀνὲν Γαλλικὸν πλοῖον τὴν τε-
λευταίαν ἐλπίδα μας. Μᾶς λέγουσιν ὅτι ὁ Κ. Λαρονσιέ
ἐφθασεν εἰς Βηρυτὸν μετὰ τεσσάρων πολεμικῶν πλοίων ἢ
εἰδήσις αὕτη ἔδωκε ζωὴν εἰς τοὺς ἐπιζήσαντας εἰς τὴν
σφαγὴν χριστιανούς. Ὁ Κ. Βουτρός καὶ οἱ χίλιοι πεντα-
κόσιοι ἐπαρχιώται τοῦ ἐλθούσης καὶ ἐγυμνώθησαν
ὑπὸ τῶν Ματουαλήδων. Διακόσιοι κάτοικοι τοῦ Γαζίν
κατέφυγον εἰς ἄσας τι, τέσσαρες λεύγας μακρὰν τῆς Σι-
δῶνος. Οἱ Δρούσοι ἔδωκαν πῦρ εἰς τὸ δάσος καὶ τὴν περὶ-
κύκλωσαν. Ὅσοι τῶν χριστιανῶν ἐξήρχοντο τοῦ δάσους ἵνα
μὴ καῶσι, ἐθυσιάζοντο ὑπὸ τῶν Δρούσων· οἱ ἐπίλοιποι ἐ-
κάψαν ἢ ἐλιμοκτόνησαν. Μία γυνὴ ἐρχομένη εἰς Σιδῶνα
μετὰ τριῶν τέκνων τῆς, ἀπνιγνῆθη ὑπὸ Δρούσων· οὗτοι,
καθίσταντες ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς μητρὸς τὰ τέκνα, ἐσφα-
ξαν αὐτά. Εἰς ἱερεὺς Μαρινίτης ἀπῆρχετο εἰς Σιδῶνα μετὰ
πέντε παιδίων, οἱ Δρούσοι ἐκοψαν τὸν ἱερέα καὶ διεμέλι-
σαν τὰ παῖδια. Εἰς Γαζίν, οἱ Δρούσοι ἠνάγκασαν 18 χρι-
στιανούς νὰ ἀποτελειώσωσι τὴν συγκομιδὴν τῶν μετα-
ξοσκωλήων των, ἵνα τὴν ἀρπάξωσιν αὐτοὶ ἀκολούθως·
κατέσφαξαν δὲ καὶ τοὺς χριστιανούς. Εἰς ἄλλα μέρη, οἱ
Δρούσοι ὑπεχρέωσαν τοὺς χριστιανούς νὰ συγκομίσωσι καὶ
ἀλωνίσωσι τὸν σίτον καὶ νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὰς κατοι-
κίας των, ἔπειτα δὲ ἐφόνευσαν καὶ αὐτοὺς.

Αἱ νεότεραι ἐκ Συρίας ἐπιστολαὶ παριστῶσι κορυφῶν
μενον ἐκεῖσε τὸ κακόν. Τὸ χωρίον Δερ ἐλ Καμάρ κατε-
σφράγη ἐπίσης μετὰ τὴν Ρασέγιαν, Χασπέγιαν καὶ Ζάχλην.
Οἱ ἐν Δερ ἐλ Καμάρ κατασφαγνέτες χριστιανοὶ λογιζονται
περὶ τοὺς 2500.

— Ὁ περιώνυμος δικηγόρος Κρεμιὺ ἐν Παρισίοις, καὶ
συγχρόνως ὁ βαθύπλουτος τραπεζίτης Μοντεριόρς ἐν Λον-
δίῳ (Ἰσραηλῆται ἀμρότεροι) ἦνοιζαν καταγκρητὴν συνει-
σφορῶν ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν θημάτων τῆς Συρίας.

ΙΤΑΛΙΚΑ.

Ὁ Γαριβάλδης ἤλλαξε πάλιν τὸ ὑπουργεῖόν του, ἐπει-
δὴ, ἐπέμενε καὶ τοῦτο εἰς τὴν ἄμεσον μετὰ τοῦ Πεδε-
μοντιῦ ἐνωσιν τῆς Σικελίας, ἐνθὺ ὁ δικτάτωρ εἶναι γνώ-
μης ὅτι ἡ ἐνωσις αὕτη ἤθελεν εἶσθαι ἐπὶ τοῦ παρόντος
ἀκαίρης. Αποτελοῦσι μέλη τοῦ νέου ὑπουργείου, μεταξὺ
τῶν ἄλλων, ὁ διάσημος ιστοριογράφος Ἀμάρις, ὁ καθηγη-
τῆς Ἑβραίων καὶ ὁ δικηγόρος Ἰντερδονάτο. Ὁ γνωστὸς
Λαφαρίνας, πρόεδρος τῆς ἐν Τουρίνῳ ἐθνικῆς Ἑταιρείας καὶ
μέλος τοῦ Σαρδικοῦ κοινοβουλίου, ὅστις διέτριβεν εἰς Πά-
νορμον θεωρούμενος ὡς πράκτωρ τοῦ κόμητος Καβούρ, διε-
τάχθη νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ οὕτως ἐπράξε. Τὴν ἐξωσιν τοῦ
ἀνδρὸς τούτου δικαιολογοῦσι τινες, λέγοντες ὅτι παρε-
νέβαλλεν ἐμμέσως προσκόμματα εἰς τὴν πορείαν τοῦ Γα-
ριβάλδου.

Μία Νεαπολιτανὴ πολεμικὴ ἀτμοκίνητος κορβέττα
(Veloce) φέρουσα ὀκτὼ πυροβόλα καὶ 170 ναύτας καὶ
διοικουμένη ὑπὸ τοῦ κόμητος Ἀγγουόλα ὑποτομήσεν εἰς
τὸν Γαριβάλδην. Ἰδοὺ πῶς ἠκολούθησε τοῦτο. Ἡ κορβέττα
Veloce, προερχομένη ἐκ Μελλάτσου, ἐνθα εἶχε μετακομί-
σει στρατὸν, εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πανόρμου καὶ
ἠγρυρῶσεν πλησίον τῆς Σαρδικῆς φρεγάτας, α' Μαρίας
Ἀλεξάνδρου ὁ ἀναβιβάσας εἰς τὸν ἱστὸν πρεσβετικὴν ση-
μαίν. Εἶπε δὲ εἰς τὸν λιμεναρχὴν ὅτι ἐκόμισεν ἐπιστο-
λὰς διὰ τὸν Γαριβάλδην. Ὁ Γαριβάλδης μετέβη τότε αὐ-
τοπροσώπως ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἐνθα καὶ ὑψώθη ἡμέσως ἡ
τρίχρως σημαία τοῦ στεγνόμενου τῆς Σαδίας, ἐν τῇ με-

σῇ τῶν ζητωκραυγῶν τοῦ πληρώματος. Λέγεται ὅτι ὁ
πλοίαρχος τῆς κορβέττας ἐφάνερυνεν ὅτι καὶ ἄλλαι δύο
νεαπολιτάναι φρεγάται εἶναι ἐτοιμαὶ νὰ περάσωσιν εἰς τὸν
Γαριβάλδην.

Ἡ λειποτακτὴσασα κορβέτα Veloce, ἐξελθοῦσα εἰς πε-
ρέπλουν, συνέλαβε πλησίον τῆς Μεσσίνης δύο μικρὰ νεα-
πολιτανὰ ἀτμόπλοια, ἐξ ὧν τὸ ἐν ἦτο πλήρες στρατιω-
τῶν καὶ αξιωματικῶν, καὶ ἔφερε πρὸς ταῦτοις 80,000
δουκάτων.

Ὁ Γαριβάλδης παρήγγειλεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν νὰ κα-
τασκευασθῶσι διὰ λογαριασμόν του 200 πυροβόλα Paix-
hans, διάφορα ἀτμόπλοια καὶ 1000 σάγματα.

Τὴν νύκτα τῆς 21/3 ἰουλίου ἀνεχώρησεν ἐκ Γενούης διὰ
τὴν Σικελίαν καὶ ἄλλη ἐκστρατεία ἐβελοντῶν ὑπὸ τὴν διοί-
κην τοῦ ταγματάρχου Σίκολη. Οἱ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν Κό-
σεντς στρατιῶται οἵτινες εἶχον ἀναχωρήσει προηγουμένως
ἐκ Γενούης, κατευωδῶθησαν εἰς Πάνορμον τὴν 24/6. Ὁ Κό-
σεντς ἔφερεν εἰς Σικελίαν καὶ 57 πυροβόλα.

Κατὰ τὰς Ἰταλικὰς ἐφημερίδας, ἐφθασαν τὴν 26/3
ἰουλίου εἰς Πάνορμον 400 Γάλλοι, ἐν οἷς διάφοροι Ζου-
άβοι ἐν στολῇ, καὶ 18 αξιωματικοί.

Κατὰ τὸν Ἀμπορικὸν Ταχυδρόμον τῆς Γενούης, ἡ ἐν
Σικελίᾳ στρατολογία προβαίνει λίαν καλῶς· μόνη ἡ ἐ-
παρχία τοῦ Πανόρμου ἔδωκεν ἤδη ὑπὲρ τοὺς 5,000 νεο-
συλλέκτους, οἵτινες ἤρχισαν νὰ γυμνάζωνται.

Εἰς τὰ περίχωρα τῆς Μεσσίνης συνάγονται πολυάρι-
θμα ἐπαναστατικὰ σώματα ὑπὸ τὴν διοίκην τοῦ συν-
ταγματάρχου Μεδίκου, ἐγκαταστήσαντος τὸ στρατόπεδόν
του εἰς Βροκελόναν. Ὁ Μεδίκος ἀπηύθυνεν εἰς τοὺς κατοί-
κους τῆς ἐπαρχίας προκηρύξεις προκαλῶν αὐτοὺς νὰ τῷ
διευκολύνωσι τὸ ἔργον ὅπερ ἀνέθηκεν εἰς αὐτὸν ὁ Γαρι-
βάλδης.

Ὁ Σάρδος βουλευτὴς Δεπρέτης ἀνεχώρησεν κατ' αὐτὰς
ἐκ Τουρίνου, εἰς Σικελίαν, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Γαριβάλ-
δου, πρῶτον ν' ἀναχωρήσῃ ὁ Κ. Δεπρέτης, ὡμίλησεν ἐπὶ
μακρὸν μετὰ τοῦ κόμητος Καβούρ.

Τὴν 25/7 ἰουλίου ἀνεχώρησεν ἐκ Λιβόρνο διὰ τὴν Σι-
κελίαν πεντακόσιοι ἐβελονταί, ὑπὸ τὴν διοίκην τοῦ συν-
ταγματάρχου Πολάκου.

Μία ἰταλικὴ ἐφημερίς (Bandiera Italiana) λέγει δι-
τὴν 16/28 ἰουνίου ἀπεβιβάσθησαν εἰς Πάνορμον χίλιοι (:)
Ἕλληνες ἐβελονταί.

Τὴν 4/16 ἰουλίου ἐφθασαν εἰς Τουρίνον δύο ἀπεσταλ-
μένοι τῆς νεαπολιτανῆς κυβερνήσεως, οἱ Κ.Κ. Μάννας,
ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, καὶ βαρὼν Β. νσπέρ, πρῶτον
πρέσβης ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἵνα προτείνωσιν εἰς τὸν
βασιλέα Βίκτωρα Ἐμμανουὴλ τὴν συνομιλίαν συμμα-
χίας μετὰ τοῦ βασιλείου τῆς Νεαπόλεως.

Ὁ ἀγγλικὸς «Χρόνος» ἔχει ἐκ Νεαπόλεως ὑπὸ 2/14
τὰ ἐξῆς· «Βεβαιούται ὅτι θέλει σχηματισθῇ νέον ὑπουρ-
γεῖον, μέλλον νὰ ἐφαρμόσῃ πληρέστερα τὸ συνταγματι-
κὸν σύστημα.» Ἡ εἰδήσις τοῦ «Χρόνου» δὲν ἐπεδύκωθη,
τούλάχιστον μέχρι σήμερον.

Ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἑρμοπούλεως.

Κλητῆρ

Ἰωάν. ο. Κουρμαλίδου κατοικοῦ Ἑρμοπούλεως,

Κατὰ

Ἀντωνίου Παπατζοῦ κατοικοῦ ἐπίσης καὶ ἀπόντος ἤδη
ἀγνωστομένου τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του.

Μετὰ γνωστοποιήσεως πρὸς τὸν τρίτον τὸν Κ. Δη-
μήτριον Νικολαΐδην κάτοικον Ἑρμοπούλεως.

Περὶ πληρωμῆς χρέους καὶ κύρους κατασχέσεως.

Ὁ ἐναγόμενος Ἀντώνιος Παπατζὸς διὰ τοῦ ἀπὸ πρώτης
ἰουλίου 1858 εἰς διαταγὴν μου γραμματίου τοῦ μοι ὀφεί-
λει δραχ. 113 πληρωτέας μετὰ μῆνας ἑξ ἀπὸ τῆς χρο-
νολογίας τοῦ εἰρημένου εἰς διαταγὴν γραμματίου τοῦ (1
ἰουλίου 1858) μετὰ τοῦ τόκου των 10/10 τὸν μῆνα.

Ἐπειδὴ ὁ ὀφειλέτης μου οὗτος μέχρι σήμερον δὲν μοι
ἐπλήρωσε τὸ εἰρημένον ὀφείλω, δυνάμει τοῦ εἰρημένου
γραμματίου τοῦ καὶ τοῦ ἀπὸ 11 ἰουλίου ε. ε. κατασχε-
τηρίου ἐγγράφου καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κατὰ τῶν πύ-
τῳ ὀφειλέτου μου ἀπαντήσεων μου κεφαλαίου τόκου καὶ
ἐξόδων ἐνέργησα συντηρητικὴν κατάσχεσιν εἰς χεῖρας τοῦ
ἐνταῦθα κατοικοῦντος Δημητρίου Νικολαΐδου ἐπὶ δραχ. 170
εἰς, ὅσον οὗτος ὁ Δημήτριος Νικολαΐδης ὀφείλει νὰ
πληρώσῃ πρὸς τὸν ὀφειλέτην μου Ἀντώνιον Παπατζὸν
ἀπὸ ἐνοίκια τῆς ἐνταῦθα οἰκίας τοῦ ἀνὰ δραχ. 40 κατα-
τριμηνίαν ἀρχομένου τοῦ ἐνοικίου ἀπὸ τῆς ἑκτῆς ἰουλίου
1860.

Διὰ ταῦτα,

Καλῶ τὸν ἀντιδικὸν Ἀντώνιον Παπατζὸν νὰ ἐμπα-
νθῇ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου τούτου τὴν πρώτην δι-
κασίμον πολιτικῶν ὑποθέσεων ὥραν 3 Μ. Μ. μετὰ πα-
ρέλευσιν ἑξ μηνῶν καὶ τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν
ἐνταῦθα Κ. Βίσαγγελέα νομίμου ἐπιδόσεως τῆς παρούσης
κλήσεως μετὰ τοῦ ἐπισυννημένου ἀπὸ 11 ἰουλίου ε. ε.
κατασχετηρίου ἐγγράφου πρὸς σύζήτησιν τῆς προαφερμένης
ὑποθέσεως ἐξαπομύσει.

Α') Νά υποχρεωθῇ καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως νὰ μοι πληρώσῃ τὰς ἀνωτέρω δραχ. 113 μετὰ τοῦ τόκου τῶν 10% τὸν μῆνα ἀπὸ πρώτης Ἰουλίου 1858 μέχρι ἐξοφλήσεως πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὡς εἴρηται γραμματίου του.

Β') Νά ἐπικυρωθῇ ἡ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου ε. ε. κατασχετηρίου ἐγγράφου ἐνεργηθείσα συντηρητικὴ κατάσχεσις εἰς χεῖρας τοῦ Δημητρίου Νικολαΐδου ἐπὶ δραχ. 170 ὡς εἴρηται καὶ διαταχθῇ οὗτος εἰς τὴν πρὸς ἐμὲ ἀπόδοσιν τῶν ἐνοικίων τῆς οἰκίας τοῦ ὀφειλέτου μου ἀνὰ δραχ. 40 κατὰ τριμηνίαν ἀπὸ τῆς 6 Ἰουλίου 1860. μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχ. 170 ἡ καὶ μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ εἰρημένου χρέους κεφαλαίου, τόκου καὶ ἐξόδων.

Γ') Νά καταδικασθῇ ὁ ἀντίδικος εἰς τὰ ἐξόδα τῆς δίκης.

Δ') Νά διαταχθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐκτελεστέας ἀποφάσεως.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ παραγγέλλεται νὰ ἐπιδοσῇ ἀντίτυπον τῆς παρούσης μετὰ τοῦ ἐπισυννημένου κατασχετηρίου ἐγγράφου πρὸς τὸν ἐνταῦθα Κ. Εὐαγγελέα

διὰ τὸν ἀπόντα εἰς ἀγνωστον μέρος ὀφειλέτην Ἀντώνιον Παπατζῶν, ὅμοιον δὲ ἀντίτυπον τῆς παρούσης νὰ ἐπιδοσῇ πρὸς τὸν τρίτον τὸν Δημήτριον Νικολαΐδην καλούμενον νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοῦ τοῦτου κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς προκειμένης δίκης.

Ἐν Ἐρμούπολει τὴν 13 Ἰουλίου 1860.

Ὁ ἐνάγων
Ἰωάννης Κουρμαλίδης.

Κατασχετηρίον ἐγγράφον
Ἰωάννου Κουρμαλίδου κατοικοῦ Ἐρμούπολεως κατὰ Ἀντωνίου Παπατζῶν κατοικοῦ ἐπίσης, πρὸς τὸν Κ. Δημήτριον Νικολαΐδην κάτοικον Ἐρμούπολεως.

Ὁ Ἀντώνιος Παπατζῶς δυνάμει τοῦ ἀπὸ πρώτης Ἰουλίου 1858 εἰς διαταγὴν μου γραμματίου του μοι ὀφείλει δραχ. 113 πληρωτέας μετὰ μῆνας ἑξ, μετὰ τοῦ τόκου τῶν δι' ἄλλας τόσας παρ' ἐμοῦ ἔλαβεν εἰς μετρητάς.

Ἐπειδὴ μέχρι σήμερον τὸ εἰρημένον χρέος δὲν ἐξοφλήθη.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Δημήτριος Νικολαΐδης κατέχει μίαν οἰκίαν τοῦ ὀφειλέτου μου Ἀντωνίου Παπατζῶν κειμένην ἐν

ταῦθα εἰς Ἐρμούπολιν ὑπὸ ἐνοίκιον ἀνὰ δραχ. 40 κατὰ τριμηνίαν.

Διὰ ταῦτα,

Κατάσχῳ εἰς χεῖρας τοῦ Κ. Δημητρίου Νικολαΐδου ἐνοικιαστοῦ τῆς εἰρημένης οἰκίας δραχ. 170 ἐκ τῶν ἐνοικίων τῆς αὐτῆς οἰκίας ἀνὰ δραχ. 40 κατὰ τριμηνίαν ἀπορρομένων τῶν ἐνοικίων ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς καὶ προσκαλῶ αὐτὸν τὸν ἐνοικιαστὴν Διμ. Νικολαΐδην νὰ κρατῇ εἰς χεῖρας τοῦ τὰ ἐνοίκια ταῦτα μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχ. 170 πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κατὰ τὸ εἰρημένον ὀφειλέτου μου ἀπαιτήσεων μου ἐκ δραχ. 113 κεφαλαίου, τοῦ τόκου αὐτῶν καὶ τῶν γενησομένων ἐξόδων, νὰ κρατῇ λέγω τὰς δραχμάς ταύτας (170) εἰς χεῖρας τοῦ μέχρις οὗ τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον ἀποφασίσῃ εἰς ποῖον ν' ἀποδοθῶσιν.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ παραγγέλλεται νὰ ἐπιδοσῇ ἀντίγραφο τοῦ παρόντος πρὸς τὸν Κ. Δημήτριον Νικολαΐδην.

Ἐν Ἐρμούπολει τὴν 11 Ἰουλίου 1860.

Ἰω. Κουρμαλίδης.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΣ.

Ἀριθ. 72.

Ὁ ἐνεργὼν παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Δικαστηρίοις Κλητὴρ Ἰω. Πλατῦδης, Δοιλοποιεῖ ὅτι,

Κατ' αἴτησιν καὶ παραγγέλιαν τοῦ ἐνταῦθα δικηγόρου Κυρίου Στεφάνου Γ. Γαλάτη πληρεξουσίου τῶν Κυρίων Γεωργίου Λέστου καὶ Νικολάου Σπουργίτου ἐμπορίων κατοίκων ἐνταῦθα, καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 221 καὶ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1860, ἔτους, ἀποφάσεως τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν καὶ κοινοποιήσεως τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως εἰς τὴν Κυρίαν Ἑλένην χήραν Δημητρίου Χιλιδοπουλοῦ ὡς φυσικοῦ ἐπιτρόπου τῶν τέκνων τῆς μετὰ ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν ἐπιτάττουσαν ἕνα ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας νὰ πληρώσῃ εἰς μὲν τὸν Γεώργιον Λέστον δραχ. 1,150 εἰς δὲ τὸν Νικόλαον Σπουργίτην δραχ. 268 καθὼς καὶ τὰ ἐξόδα τὰ δικαστικά μετὰ τῆς ἐπιταγῆς δραχ. 48, καὶ μὴ πληρώσας μέχρι σήμερον.

Διὰ ταῦτα ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῷ δήμῳ τοῦτου ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Ἑρμοῦ ἔξωθεν τῆς ἀποθήκης τοῦ Ἀντωνίου Σαλάχ, νῦν δὲ ἐνοικιαζομένην παρὰ τοῦ Βασιλείου Κωνσταντίνου, καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολογράφου Ἐρμούπολεως Ἀντωνίου Ἀλβέρτου δικηγόρου εἰδῶν ἐμπορευμάτων τοῦ ἀποδιδάσκοντος Δημητρίου Χιλιδοπουλοῦ ὡς διαλαμβάνει ἡ ὑπ' ἀριθ. 52 καὶ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1860. ἐκθεσις συντηρητικῆς κατασχέσεως γενομένης παρ' ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος καὶ μετὰ τραπεζῆς ὡς ἐγγυρὸς ἔχων εἰς ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν δυνάμει τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν. Δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 891 τῆς Πολ. Διοικητικῆς, ὁ πλειστηριασμὸς τῶν διαφόρων εἰδῶν ἐμπορευμάτων τοῦ ἀποδιδάσκοντος Διμ. Χιλιδοπουλοῦ ἀρχεῖται ἀπὸ σήμερον καὶ θέλει τελεῖσθαι τὴν τριακοστὴν πρώτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξήκοντο ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν Π. Μ. ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου Συμβολαιογράφου Ἀντωνίου Ἀλβέρτου ἀρχεῖται δὲ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ὁ πλειστηριασμὸς αὐτῶν τῶν ἐμπορευμάτων ἀπὸ τὴν ἐνάτην ὥραν καὶ τελεῖσθαι τὴν ἐνδεκάτην ὥραν Π. Μ. θέλουν πλειστηριάζονται κατὰ τὸ ἴδιον τῶν ἐν πρὸς ἐν ἦτοι

6 πελαιοδεῖς τζόχηνες δραχ. 240
1 καπότο τζόχηνον . . . 25
14 πατατούδες . . . 210

3 παλά τζόχην . . . 120
88 σουλούκα . . . 440
89 παντελῶνια λινά . . . 267
51 γελέκια λινά . . . 108
26 παντελῶνια φέλιπνα . . . 130
22 γελέκια φέλιπνα . . . 14
4 παλά σόφωνα . . . 40
11 τόπια φόδραις . . . 88
28 γρόσες κουμπία . . . 42
36 δωδεκάδες βάτες . . . 54

1848

Πρώτη δὲ προσφορά προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν πρῶτον υπερθεματιστὴν διὰ ἑκάστου ἴδους τῶν εἰρημένων ἐμπορευμάτων.

Ἡ πώλησις γίνεσθαι μὲ μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας ἡ δὲ κατακρίσεως θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν προσφέροντα τὰ πλείονα ἀπὸς παρῆλθον καὶ τρεῖς λεπτά τῆς ὥρας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 974 τῆς Πολ. Διοικητικῆς ἀντίγραφον τῆς παρούσης μετὰ τῆς ἐπισυναπτομένης ἐκθέσεως συντηρητικῆς κατασχέσεως μετατραπείσας εἰς ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν ὑπ' ἀριθμὸν 52 (ε. ε.) θέλουν κοινοποιήσθαι εἰς τὰ παρὰ τοῦ νόμου διαταγόμενα μέρη, θέλουν δὲ τοιχοκολληθῶν καὶ δημοσιευθῶν παρὰ τοῦ δημοσίου κήρυκος καθ' ὅλην τὴν πόλιν θέλουν δὲ καταχωρηθῶν δις εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενην ἐφημερίδα ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων.

Ἐν Ἐρμούπολει τῇ 30 Ἰουνίου 1860.

Ὁ Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Ἰωάννης Πλατῦδης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς ἀντίγραφον αὐτῆς μερῶν.

Ἀριθ. 52.

Κατ' αἴτησιν καὶ παραγγέλιαν τῶν Κυρίων Γεωργίου Λέστου, καὶ Νικολάου Σπουργίτου κατοίκων ἐνταῦθα, καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 33 καὶ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1860 πράξεως τοῦ Κυρίου Προέδρου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, ὁ ὑποφαινόμενος κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Ἰω. Πλατῦδης, παραλαβὼν τοὺς κάτωθεν ὑπογεγραμμένους μάρτυρας κατοίκους ἐνταῦθα λέγω τοὺς Κυρίους Ἰωάννην Μαρσελὸν καὶ Πέτρον Κυπριάδην ὁ μὲν πρῶτος γραφεὺς ὁ δὲ δεύτερος ῥάπτης καὶ μετέβην μετ' αὐτῶν εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ Κυρίου Ἰωάννου Δ. Κυπρίση διὰ νὰ κατάσχῳ εἰς χεῖρας αὐτοῦ συντηρητικῶς δυνάμει τῆς εἰρημένης πράξεως τοῦ Κυρίου Προέδρου ὅσα ἐμπορεύματα τὰ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 16,876 ἐκθαίσει τοῦ Συμβολαιογράφου Κ. Ἀγγελίδου ἀναφερόμενα ἐμπορεύματα τοῦ ἀποθανόντος Διμ. Χιλιδοπουλοῦ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κατὰ τῶν Κληρονόμων αὐτοῦ ἀπαιτήσεων τῶν ἐκ δραχ. 1130 τοῦ Γ. Λέστου καὶ 268 80/00 τοῦ Σπουργίτου

προερχομένων ἐκ γραμματίων τοῦ ῥηθέντος Χιλιδοπουλοῦ καὶ ὡρῶν αὐτὸν εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ τὸν ἐρώτησα ποῦ εἶναι τὰ ἐμπορεύματα τοῦ ἀποδιδάσκοντος Διμ. Χιλιδοπουλοῦ, καὶ μὲ ὑπέδειξεν τὰ ἐξῆς εἰρημένα ἔξωθεν τῆς ἐνταῦθα κειμένης ἀποθήκης τοῦ τὰ ὁποῖα καὶ κατάσχῳ ἦτοι 6 πελαιοδεῖς τζόχηνες ἐκτιμηθέντες παρὰ τῶν ῥηθέντων μαρτύρων καὶ ὡς ἐκτιμητῶν ἀνὰ δραχ. 40 δραχ. 240

1 καπότο τζόχηνον ἐκτιμηθὲν δραχ. 25 δραχ. 25

14 πατατούδες τζόχηνες ἀνὰ δραχ. 15 δραχ. 210

3 παλά τζόχηνες ἀνὰ δραχ. 40 δραχ. 120

88 σουλούκα δραχ. 5 440

89 παντελῶνια λινά 3 δρ. 267

δραχ. 1302

54 γελέκια λινά ἀνὰ δραχ. 2 δρ. 108

26 παντελῶνια φέλιπνα ἀνὰ δραχ. 5 130

22 γελέκια ἀνὰ δραχ. 2 44

4 παλά σόφωνα ἀνὰ δρ. 10 40

11 τόπια φόδρες ἀνὰ δραχ. 8 88

8 καπέλα κετσεδένια ἀνὰ δρ. 5 40

28 γρόσες κουμπία τῶν σουλούκων καραμαντουλένια ἀνὰ δραχ. 1,50 42

36 δωδεκάδες βάτες ἀνὰ δραχ. 1,50 54

1848

τὸ ὅλον δραχ. χιλίας ὀκτακαθίας τεσσαράκοντα ὀκτώ.

Ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀνωτέρων ἐμπορευμάτων ἐγένετο ἀπὸ τοὺς μάρτυρας καὶ ὡς ἐκτιμητῆς ὡς ἐγγυστα. Ἀπαντὰ τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα παρέδωκε εἰς τὸν Κύριον Γεώργιον Λέστον ὡς μεσεγγυοῦχον κατὰ τὴν Νόμον κατ' αἴτησιν τῶν καθ' ὅτι ἦσαν ἐρηγμένα ἔξωθεν τῆς ἀποθήκης τοῦ Ἰωάννου Δ. Κυπρίση παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὅστις μεσεγγυοῦχος ὑποχρεοῦται νὰ τὰ φυλάτῃ μέχρις ὅτου τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον ἀποφασίσῃ τὰ παρετέρω.

Ἐρωτήσας δὲ τὸν Ἰωάννην Δ. Κυπρίση εἰν ὑπάρχουν ἄλλα ἐμπορεύματα μέσα εἰς τὴν ἀποθήκην του καὶ μὰ; εἶπεν ὅτι δὲν ὑπάρχουν.

Εἰς ἐνδειξιν συνέταξα τὴν παρούσαν ἔλθεσιν σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξήκοντο ἔτους ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν τρίτην Π. Μ. ἐν Ἐρμούπολει Σύρου καὶ ἀπὸ ἀναγνώσθαι εὐκρινῶς ἡ παρούσα παρὰ τῶν μαρτύρων καὶ τῶν αἰτούντων τὴν κατάσχεσιν παρευρεθέντων ὑπογραφῇ καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος.

Οἱ μάρτυρες, Ι. Ν. Μαρσελός, Π. Κυπριάδης.

Οἱ αἰτούντες τὴν κατάσχεσιν Γε.

ὄργιος Λέστος ὡς μεσεγγυοῦχος Ν. Σπουργίτης.

Ὁ Κλητὴρ Ἰωάννης Πλατῦδης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς ἀντίγραφον Ἐν Σύρῳ τὴν 30 Ἰουνίου 1860.

Ὁ Δικαστ. Κλητὴρ Ἰωάννης Πλατῦδης.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΣ

Ἀριθ. 183.

Εὔρεται.

ΔΙΑΔΟΧΟΪΣ Πλειστηριασμοῦ.

Ὁ Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Ἰωάννης Α. Ποῦρος.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13185 τῆς 12 Μαρτίου τοῦ 1858. ἔτους ἐκτελεστοῦ Συμβολαίου ὑποθηκοδότησεως γενομένου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐρμούπολεως Κωνσταντ. Ἀγγελίδου, ἐπικυρωθέντος παρὰ τοῦ Κ. Προέδρου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν καὶ κοινοποιηθέντος νομίμως μετὰ τῆς ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου ε. ε. παρὰ πόδας ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν ἐκ μέρους τοῦ ἐν Ἐρμούπολει κατοικοῦντος δικηγόρου Κ. Ἀλ. Δ. Ἀλεξάνδρου, πληρεξουσίου τοῦ αὐτοῦ κατ' ἐκτελέσεως Νικολάου Σπουργίτου πρὸς τὸν Φραγκίσκον Γ. Κουκούλα ὀφειλέτην κάτοικον Σύρου ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τῶν ὑπ' ἀριθ. 53 τῆς 10 Φεβρουαρίου ε. ε. ἐπιδοτήριον ἐμοῦ τοῦ ἰδίου κλητῆρος, δι' ἧς ἐπιταγῆς ἐπιτάχθη ὁ ῥηθείς ὀφειλέτης ἐμπροσθέντος πληρώσῃ τὸν Ν. Σπουργίτην διὰ κεφάλαιον κατὰ τὸ διαλογον δραχ. δέκα χιλιάδας ἀριθ. 2000.

τοὺς τόκους αὐτῶν ἀνὰ 10 0/0 κατ' ἔτος ἀπὸ 12 Μαρτίου 1858 μέχρι ἀποπληρωμῆς καὶ τὰ ἐξόδα τῆς ἐπιταγῆς δραχ. 12 ἀλλὰ δὲν ἐδυνήθη νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του τοῦτο ἐμπροσθέντος.

Διὰ ταῦτα καὶ δυνάμει τῆς ἀπὸ 9 Φεβρουαρίου ε. ε. δοθείσης μοι παρὰ τοῦ ῥηθέντος δικηγόρου Ἀλ. Δ. Ἀλεξάνδρου, πληρεξουσίου τοῦ Ν. Σπουργίτη ἐγγράφου παραγγέλλαι, ἐκτίθενται εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν ἐν τῷ δήμῳ Σύρου ἔξωθεν τοῦ Καρφενείου τοῦ Πέτρου Μ. Μακρινιώτου κειμένου εἰς τὴν ἀγορὰν Δαναλάκα διεθυνομένου παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, καὶ ἐνώπιον τοῦ Κ. Ρίτχ. ὀδικοῦ Σύρου τὰ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 182 εὑρετηρίου ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἐνεργηθείσης ὑπ' ἐμοῦ, ἀκριβῶς περιγραφόμενα ἀκίνητα κτήματα τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ ὀφειλέτου Φραγκίσκου Γ. Κουκούλα κείμενα εἰς τὴν θέσιν Γύρη τῆς περιφέρειας τοῦ δήμου Σύρου.

(Ἐπεται Συνέχ. καὶ Δικαστ. Παράρτημα)

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ